

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ಡಬಲ್ ಅಹಿಂಸಕರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸಾ-ವಾಚಾ-ಕರ್ಮಣಾದಿಂದ ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಅವರು ಪತಿತರ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಎನ್ನುವ ಯಾವ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯಿದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚವು ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೊಂದಿಗೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ವಿಕಾರೀ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಶಿವ ತಂದೆಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮಗು ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಮಾತಾ ಓ ಮಾತಾ ನೀವೇ ಎಲ್ಲರ ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ಯಾರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಭಕ್ತರೇ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದವರು ಮಮ್ತಾರವರ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಮಮ್ತಾರವರು ಇಂತಹ ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಭಾರತ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಭಾರತದ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಚಿತ್ರಗಳೂ ಸಹ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಗದಂಬನ ಪೂಜೆಯೂ ಸಹ ಬಹಳಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ, ಹೊರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದೆಡೆ ಶಿವನ ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಶಿವನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯು ಶಿವ ತಂದೆಯದಾಗಿದೆ. ಶಿವ ತಂದೆಯೇ ಜಗದಂಬಾ ಮತ್ತು ಜಗತ್ಪಿತಾರವರನ್ನು ಮಹಿಮಾ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮತವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ದಿಲ್ವಾಡಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಚಿತ್ರಗಳಿಲ್ಲ. ತಾವೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಕೆಲವರ ಚಿತ್ರಗಳಷ್ಟೇ ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯೇ ಇವರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆಯೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೀಗೆಯೇ ನಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಮಾತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ - ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ನಾವು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಸ್ಮರಣೆ. ಭಲೆ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಮಾತಿದೆ, ಧರ್ಮವೇ ಶಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಯಾವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಿದೆ? ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಂತೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಒಂದು ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಅವರು ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ನಾವು ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರಾಗುತ್ತೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಹಿಂಸೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯದು ಕಾಮಕಟಾರಿಯ ಹಿಂಸೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಅನ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕ್ರೋಧ ಮಾಡುವುದು, ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು - ಇದೂ ಸಹ ಬಾಣವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಮಕಟಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು - ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ. ಬಂದೂಕಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದೂ ಸಹ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಸಹ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಕಾಮ ಮಹಾಶತ್ರುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಹಿಂಸೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಾ-ವಾಚಾ-ಕರ್ಮಣ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಲ್ಪದ ಹಿಂದೆಯೂ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದರು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದು, ದುಃಖ ಕೊಡುವುದು, ಕ್ರೋಧ ಮಾಡುವುದು ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತೆಯದಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ರಕ್ಷಾಬಂಧನವೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಕಾಮಕಟಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು ಎಂದು ಸಹೋದರಿಯರು ಕುಳಿತು ಸಹೋದರರಿಗೆ ರಕ್ಷಾಬಂಧನವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು, ಶಿವತಂದೆಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅಂದಾಗ ನೀವು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಎಂದೂ ವಿಕಾರಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಪವಿತ್ರರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರು ಎಂದೂ ಸಹ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾಹವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪವೂ ಯಾರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಧರ್ಕುಮಾರಿ, ಕುಮಾರಿ ಕನ್ಯೆಯ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ. ಗೃಹಸ್ಥದಿಂದ ಬಂದು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಅಧರ್ಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ಇದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ! ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಈಗ ಇದಂತೂ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಂತೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಇದು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಪತಿತರ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದ ರಚನೆಯನ್ನು ಬಂಧ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಿಂದ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು.

ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಯಾರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಒಪ್ಪದಿರಲಿ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮತ್ ಭಗವಾನುವಾಚ - ಭಗವಂತನು ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಹೇಗಿದ್ದರೋ ಅವರನ್ನು ಆದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರ ಭಗವಂತನೇ ಕುಳಿತು ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಈ ಶರೀರದ ಮುಖಾಂತರ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು (ಬ್ರಹ್ಮ) ತಂದೆಯ ಲಾಂಗ್ ಬೂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಗೆ ಶರೀರವಂತೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಇವರ ಶರೀರರೂಪಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಯು ಹಳೆಯದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು ಆಗ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನೀವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮನಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅಥವಾ ಸುಂದರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶ್ಯಾಮರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಅವರು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಮೊದಲು ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದನು, ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುಂದರತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ರವೂ ಇದೆ, ನರಕವನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ. ನಾನು (ಬ್ರಹ್ಮ) ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದೆನು ಮತ್ತು ನರಕದಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಲಿನಿಂದ ನರಕವನ್ನು ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ಮನೆತನದವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಂದರರಾಗಿದ್ದರು, ಇಡೀ ವಂಶಾವಳಿಯು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರನ ಹೆಸರು ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆತ್ಮವೇ ಮೊದಲು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಜೊತೆ ಪೂರ್ಣ ರಾಜಧಾನಿಯೂ ಇದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಂದರರಾಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದೂ ಸಹ ಈಗಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ಪುನಃ ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ 21 ಜನ್ಮಗಳು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಂದೂ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ದೈವಿ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಅನ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಬ್ರಾಹಿಂ, ಬುದ್ಧ ಮುಂತಾದವರು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕೇವಲ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಧರ್ಮದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಸದ್ಗತಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮರಂತು ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಧರ್ಮದ ಆತ್ಮಗಳು ಕೆಳಗಡೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಾಗ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಎಲ್ಲರ ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅವತರಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ನಾನು ಗರ್ಭದಿಂದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅವತರಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬಂದು ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಶರೀರವಂತೂ ಬೇಕಲ್ಲವೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಶರೀರವೇ ಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕ ಶರೀರದಿಂದಂತೂ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು

ಅನುಭವಿ ರಥ, ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ-
ನಾನು ಇವರ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ, ಇವರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಈಗ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ
ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ - ಮೊದಲು ಇವರು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದರು, 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.
ಈಗ ನಾನು ಇವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯು ಬಂದು ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ಒದಿಸುವ
ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರು ತಾಯಿಯೂ ಆದರು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇವರು ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ತಂದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಮ್ಮಾರವರನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಅವರ ಜೊತೆ ನಿಮಿತ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ.
ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಮನುಷ್ಯರು ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವಂತೂ ಪುರುಷಾರ್ಥ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ -ನಾರಾಯಣರಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?
ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿರಲಿಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಮಾಡಿದರು, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಕೇವಲ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ -
ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಈ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಿ. ಈಗ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶವಾಗಲಿದೆ.
ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸುಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದ್ವಾಪರದಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಸುಡುವುದು
ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾವಣನ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಶಿವತಂದೆಯ ಸ್ಥಾನವು (ನೆಲೆ) ಪರಮಧಾಮವಾಗಿದೆ. ರಾವಣನ
ಧಾಮವು ಎಲ್ಲಿದೆ? ರಾವಣನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ರಾವಣನ
ರಾಜ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾವನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ರಾವಣನ ಹೆಸರು - ಚಿಹ್ನೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮ
ಮತ್ತು ರಾವಣ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ರಾಮನು ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ರಾವಣನು ದುಃಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಯು
ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲ್ಲ, ರಾವಣನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬಂದು ಈ ಭೂತಗಳನ್ನು
ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ, ಈ ಭೂತಗಳೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ
ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಲು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ
ಯಾರೇ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅಳುವುದೇಕೆ? ಅಲ್ಲಂತೂ ವೈಭವವೇ
ವೈಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು
ಯಾವಾಗ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಪುನರ್ಜನ್ಮವೂ ಸಹ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನರಕವು ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವು
ಬರಲಿದೆ. ದುಃಖದ ಪ್ರಪಂಚವು ಬದಲಾಗಿ ಸುಖದ ಪ್ರಪಂಚವು ಬರಲಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ.
ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಡಬಲ್ ಅಹಿಂಸಕರಾಗಿ ಮನ-ವಚನ-ಕರ್ಮದಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸತ್ಯ ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಪತಿತರ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಲು ಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ
ವಿಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಗೌರವ ಬೇಡುವ ಬದಲು ಸದಾ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಸರ್ವ ಪೂಜ್ಯನೀಯ ಭವ.
ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ನಾವಂತೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು
ಮುಂದುವರೆಯಲು ಗೌರವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗೌರವ ಬೇಡುವ ಬದಲು ಸ್ವಯಂನ ಗೌರವ ಸ್ವಯಂ
ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ಬೇರೆಯವರು ಸ್ವತಃ ಗೌರವ ಕೊಡುವರು. ತಮ್ಮ ಗೌರವ ಇಡುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ತಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ
ಮಹಾನ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮ ಎಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡಿ. ಹೇಗೆ ಮೂರ್ತಿ ಯಾವಾಗ ಆಸನದ ಮೇಲಿರುವುದು ಆಗ
ಪೂಜ್ಯನೀಯವಾಗಿರುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವೂ ಸಹಾ ಸದಾ ತಮ್ಮ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾಗ
ಪೂಜ್ಯನೀಯರಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೋಲಗನ್: ಮಾಯೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವವರೇ ಸರ್ವರ ಸತ್ಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

